

Dag 9 – torsdag d. 15. august

Da skibet skulle ankomme til Arsuk tidligt torsdag morgen (kl. 06:30) var vi mange, som var tidligt oppe for at se sejladsen ind mod bygden. Det var fortsat mørkt, køligt og tågeskyerne lå forholdsvis lavt. Vi sejlede forbi Sanerut, et genkendeligt fjeld med høje fjeldsider, der ender i lodret i havet, og nu kunne vi se lysene i Arsuk.

Ankomsten til Arsuk annonceredes over højtaleranlægget 30 minutter før, så de passagerer, som skulle fra borde, kunne gøre sig klar!

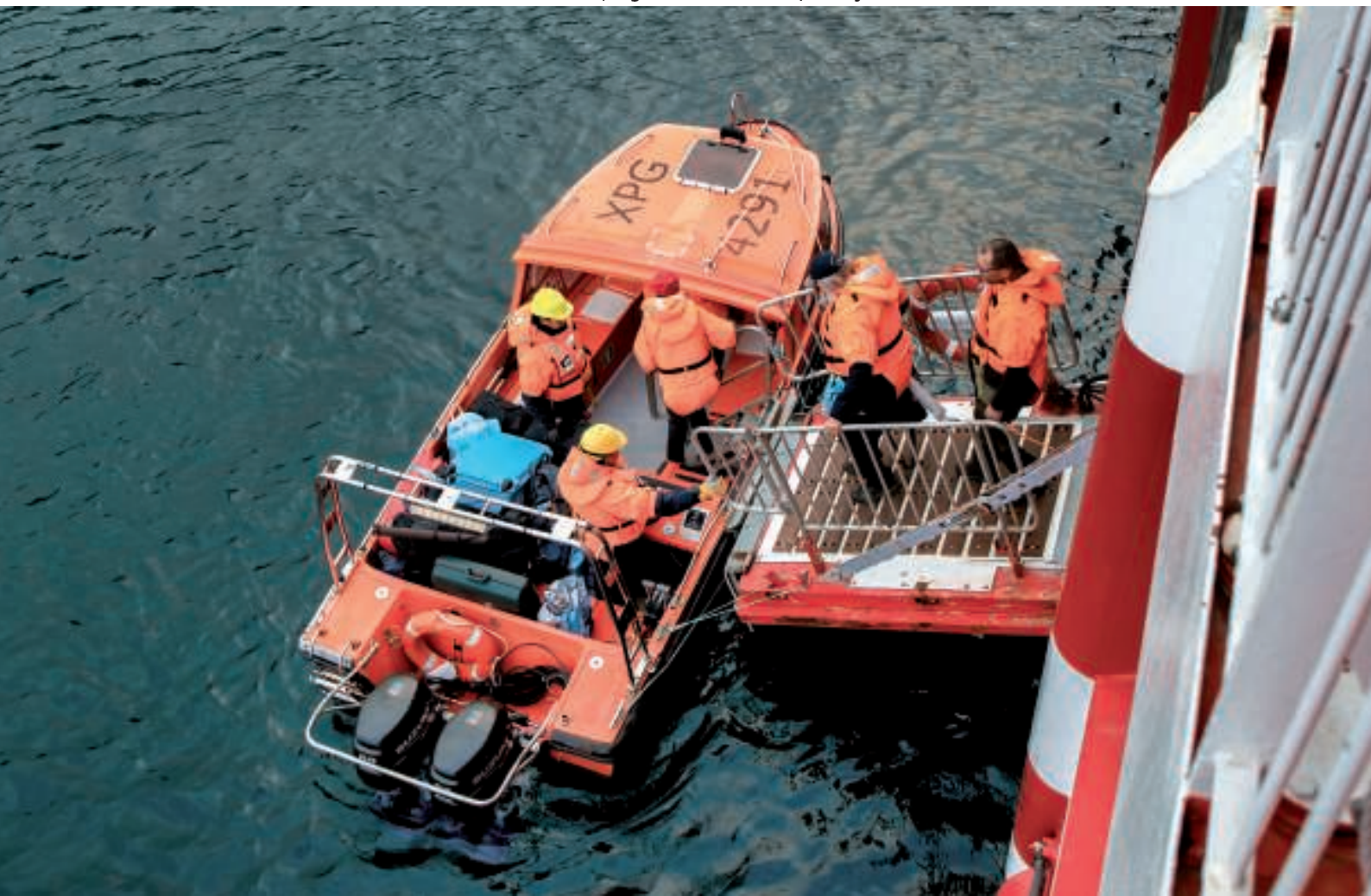
Grundet den lave vanddybde ved kajen kunne skibet ikke gå til kaj. For at komme i/fra land anvendtes skibets MOB-båd (Mand Over Bord). Den blev hejst ud over siden og klargjort. Der kunne være 7-8 personer på hver tur, hvorfor vi opdeltes i tre hold. Samtidig fik vi udleveret en redningsvest, som skulle bæres under sejladsen fra skib til land.

Det er tidligt, men vi er klar!

Efter nogen ventetid blev der givet signal til, at første hold kunne begynde at gå ombord i MOB-båden. Bagage og proviant kom med i samme ombæring.

MOB-båden er sat, og første hold er på vej i båden.

Med syv personer i MOB-båden var båden fyldt godt op

Båden blev fyldt op, og snart var første hold på vej mod Arsuk.
Efter tre ture var alle kommet sikkert i land.

På vej mod Arsuk

I Arsuk blev vi modtaget af Jørgen og Jakku Christensen, som vi kendte fra Gensyns-rejsen 2016, og som vi igen i år skulle leje indkvartering af. Jørgen kom kørende på en ATV'er med trailer. Første læs bagage blev lastet og kørt mod første indkvarteringssted. Det var betydeligt nemmere at få bagagen transporteret på denne måde.

Første hold blev kørt til "det røde hus" også kaldet Morfars Hus. Det var også dette hold, der blev de første, som blev sejlet til Grønnedal – afgang kl. 10:00.

Herefter blev resten af bagagen kørt til det andet hus. ("det lilla hus"). Mens kufferter og tasker blev kørt til huset, gik vi dertil. Huset lå pænt højt oppe, hvorfor vi anvendte flere trappestykker for at komme derop.

Jakku gav en kort introduktion til huset, som bestod af en lille entre, et fint køkken, stue med bord og stole, 3 værelser og et toilet.

Da vi allerede skulle videre samme dag og på returrejsen kun skulle have to overnatninger, gik det lige an for 14 personer at bo der!

Det "lilla" hus

Vi brugte nu tiden på at pakke bagagen om, så vi kun medbragte det, vi havde behov for under opholdet i Grønnedal.

Ud ad vinduet så vi pludselig kutteren "JUVEL II", som var ved at lægge til kaj. "JUVEL II" er den tidligere inspektionskutter "AGDLEK", som jeg for år tilbage havde sejlet med. Der var også flere af deltagerne, som kendte den. Skibet sejlede for en færøsk indremissionsk menighed og gennemfører hvert år missionssejls langs de grønlandske kyster.

"JUVEL II" / "AGDLEK"

Vi havde planlagt at aflægge den lokal købmandsbutik (KNI) et besøg inden afgang og vi ville også aflægge kutteren et besøg. Turen gik først forbi kutteren, hvor vi fik en snak med skipperen. Vi blev inviteret ombord og fik en kort orientering om kutteren og deres opgaver. Kutteren havde gennemgået en mindre ombygning, efter menigheden havde erhvervet den. F.eks. var agterskibet blevet ændret og havde fået tilføjet et større fællesrum.

Efter besøget fortsatte vi mod butikken for at se, om de skulle have noget, vi kunne bruge. På vejen kommer vi forbi det lokale Bræt. Her kan vi se, at der er skudt to moskusokser. Der er blevet pelset, skåret op og var ved at blive hængt op.

Vi fortsatte ned til butikken, og da vi kom inden for, konstateredes det hurtigt, at det var godt, vi fik provianteret i Qaqortoq!

De havde ikke mange varer.

Vi fik oplyst, at de ikke havde fået gods i nogen tid grundet manglende forsyningsskib.

Vi købte nogle citron- og hindbær sodavand (det var udbuddet!) - og det var det!

To moskusokser var parteret og ved at blive hængt op

Tilbage i huset gik vi i gang med at gøre os klar til sejladsen til Grønnedal.

De to første hold var allerede taget af sted, og det varede ikke længe, inden Knud kom retur for at hente os. Vi gik ned i havnen, kort tid efter kom Knud til syne, og vi gjorde klar til afgang.

Afsted mod Grønnedal.

Så er vi klar til afgang. Knud i snak med Vita og Lars

Først sejlede vi forbi Fortuna Havn, og derefter passerede vi den kendte Kûngât-bugt, hvor Kûngnât-fjeldet rejser sig op mod himlen. Herefter gik turen gennem det smalle sted "Karsakken", hvorefter kursen blev sat mod Kamigtalik-pynt, forbi Ivittuut, og endelig fik vi det første glimt af Grønnedal.

Solen havde nu brændt tågen væk, og det blev det skønneste vejr. Vi lagde til i Grønnedal ved bådebroen. Da vejret var blevet så skønt, aftalte vi med Knud, at han ville komme retur kl. 13:30 og gennemføre en sejlads til Fox-faldet og Isbræen.

Det første syn af Grønnedal

I Grønnedal blev vi mødt af de to stationsgaster, lederen Jens og Brian. De var klar med bil og trailer, og inden længe var vi på vej op ad Havnebakken og mod gymnastiksalen. Nogle blev kørt, mens andre spadserede op ad bakken. Den tur giver den indre varme!

Stationsvagterne Jens og Brian tager imod.

Nu var alle samlet, og for mange blev det et bevæget gensyn. Selvom Grønnedal havde ændret sig i tidens løb, var det meste genkendeligt, og der kom mange minder frem.

Stationsleder Jens byder velkommen og orienterer

Jens bød velkommen og orienterede om retningslinjerne for besøget. Her fik vi den gode nyhed, at der blev stillet tre gæsteværelser til rådighed for os til brug for toiletbesøg og bad. Nogle havde udtrykt bekymring netop om dette, så den nyhed blev meget godt modtaget.

Vi blev indkvarteret i gymnastiksalen, hvor der var lagt nogle tykke måtter ud, som vi kunne lægge vore liggeunderlag på.

Der var også kørt en container frem indeholdende paller, som vi kunne anvende som borde m.v.

Vi følte os virkelig meget velkomne. Det kunne kun blive et godt gensynsbesøg.

Jeg orienterede på mødet om min aftale med Knud vedr. sejlads ind til bræen og kunne hurtigt konstatere, at alle gerne ville med på sådan en tur. Jeg ville tale med Knud om muligheden for flere sejlads.

Herefter gik vi i gang med at få pallerne ud af containeren og få etableret nogle borde og bænke. Så gik de enkelte hold i gang med at gøre klar til frokosten, som for alle holds vedkommende hovedsagelig bestod af brød og pålæg.

Tiden nærmede sig for vores sejltur på Arsukfjorden. Turen ned ad Havnebakken var langt mere behagelig end turen op.

Knud lagde til, og snart var vi på vej ind i Arsukfjorden i fuld fart. Vandoverfladen var spejlblank. Efter at have passeret Laksebunden fik vi øje på en hval, men den måtte vente – første stop var Fox-faldet.

Det imponerende Fox-vandfald

Vi kunne høre vandfaldet, længe inden vi så det. Det væltede ned med vand, og alle var enige om, at det med længder slog de øvrige vandfald, vi havde set tidligere på vores tur.

Det var et imponerende syn - især i det skønne vejr. Vi sejlede tæt på faldet og lå og drev med strømmen. Der blev også tid til at tage en masse billede.

Herefter fortsatte vi ind mod fuglefjeldet. Her var der mange fugle på der, hvor rederne fandtes. Vi sejlede forbi med lav fart for at ikke at meget.

På behørig afstand af fuglefjeldet blev farten sat op, og nu gik det i fuld fart ind mod Arsuk Isbræ. Den kunne ses på lang afstand, og det kunne konstateres, at bræen på bare få år havde trukket sig meget tilbage.

En lille del af Fuglefjeldet

Et imponerende vandflad. "Bræ-hytten" ligger til højre i billedet

Inden vi kom frem til bræen, sejlede vi forbi "Bræ-hytten". Her findes også et imponerende vandfald. For nogle år siden kom der så meget smeltevand fra Indlandsisen, at et nyt løb blev dannet kun ganske få meter fra den røde hytte.

Vi ligger i behørig afstand fra bræen og nyder udsigten

Vi stoppede op i behørig afstand af isen. Motoren blev stoppet, og vi lå nu og drev med strømmen. Stilheden var "larmende" kun afbrudt af lydene inde fra bræen - små isskasser, som faldt i vandet samt smeltevandets udløb i fjorden. Det var atter blevet tid til at tage billeder.

Det var nu tid til at få dronen i luften, for at få et nærmere kig på bræen. Med en drone er det muligt at få billeder, der ellers ikke var muligt. Ved hjælp af dronen, kunne det konstateres, at bræen faktisk er "gået på land".

Det var nu tid til at få dronen i luften for at få et nærmere kig på bræen. Det var chokerende at konstatere, at bræen faktisk var gået på land. Der lå flere større banker af grus foran den, og der var et sted, hvor smeltevand kom brusende med vand fra Indlandsisen.

Knud havde aldrig set en drone på denne måde og blev meget fascineret både over dronen og over kvaliteten af de optagne billeder og videoer. Vi blev liggende foran bræen i nogen tid og nød udsigten. Efterhånden kunne vi mærke de kølige vinde, som kom derindefra, og så var det tid til at returnere til Grønnedal.

På turen retur mod Grønnedal kiggede vi efter hvalen, som vi havde observeret under sejladsen ind i fjorden. Det ville være et scoop at se den igen. Pludselig fik vi øje på blåsten og så hvalen komme op flere gange, inden den atter dykkede. Vi kunne hurtigt konstatere, at det var en pukkelhval. Efter nogle minutter fik vi atter øje på den, idet den kom op til overfladen igen. Det var imponerende se, da hvalen endnu en gang dykkede, og halen kom til syne.

Vi var retur kl. 15:45. Det havde været en helt fantastisk sejltur. Ved ankomst aftalte jeg med Knud, at han skulle komme tilbage næste dag kl. 10:00 for at sejle endnu et hold til bræen.

Da vi kom frem til gymnastiksalen, havde de øvrige allerede stillet paller op, nød vejret og fik sig en kop kaffe. Vi berettede om vores fantastiske tur til bræen og om hvalen, som vi havde set.

Det gode vejr nydes

Det blev aften, og de forskellige hold gik nu i gang med at forberede aftenmaden. På mit hold blev den kulinariske oplevelse ris med boller i karry. Det var helt fantastisk at spise aftenmad i strålende solskin og samtidig skue ud over området.

Lars D er ved at lave mad, mens Jørgen og Kim ser på

Under aftensmaden havde jeg rig lejlighed til at orientere om fredagens program.

Da vejrudsigten var meget lovende, og det alligevel skulle blive en dag med solskin og svage vinde, var det oplagt at tage på vandretur i fjeldet.

Aftensmaden nydes i det fri

Turen skulle gå op på Brættet med en flot udsigt ud over Grønnedal og Arsukfjorden. Herfra skulle vi videre til den Gabende Sten – og igen videre op ad fjeldet til toppen af Bratten. Derfra skulle turen gå ned til Lange Sø og retur langs Bryggerens Elv til Grønnedal.

De, der ikke ønskede at deltage i vandreturen, kunne således komme på sejltur ind til bræen.

Det gik hurtigt med at få morgendagens hold på plads.

Efter en lang og oplevelsesrig dag var det på tide at gå til køjs. Nu fik vi endelig brug for vores medbragte sovepose og liggeunderlag.

Gymnastiksalen, hvor vi var indkvarteret under opholdet i Grønnedal